Mainstreamová média stále mlčí o bezpráví a rasismu v Norsku

- CZ24 News | 16. ledna 2020

NORSKO: Týden po události policie i mainstreamová média zcela utichla. Přitom údajně jde mezi Nory o nejvíce sdílenou událost na sociálních sítích během toho dne. Kdy vyrazí Norové do ulic požadovat obnovení bezpečnosti?

Jde o ošklivý, hanebný, zbabělý, a přitom symbolicky závažný násilní čin v části města Osla se silně převažujícím migrantským obyvatelstvem. O silvestrovské noci byli dva etničtí Norové přepadeni patnácti až dvaceti mladých migrantů, z nichž nejmladším bylo teprve 14 let, přitom v Norsku nelze trestat mladší 15 let. Gang jim vykopl a vymlátil zuby, zlomil jim žebra, kopanci jim způsobili vnitřní krvácení a nechyběly ani prvky mučení: jednomu uřízli ucho. To vše se dělo, zatímco oběti ležely bez vědomí na zemi. Jeden z napadených kdysi prodělal infarkt, během útoku omdlel, nicméně jako zázrakem přežil.

V některých komentářích na sociálních sítích a na zpravodajských serverech jako www.resett.no a www.document.no je tento druh násilí označován za násilí s rasistickými prvky (rasismem naruby) za účelem dominovat druhým. Pošlapáváním etnických Norů ukazovat, kdo je tu novým pánem. Podle badatelky zkoumající násilí Ragnhild Bjørnebekkové pořízená videa s příbuznou tématikou ukazující, jak se skupina patnácti až dvaceti lidí překřikuje s policií, se jedná o lidi, kteří jsou přesvědčení o tom, že jim okrsek patří a platí tam jejich pravidla. Je vážným rysem vývoje a průlomem, když se některé skupiny potud postaví mimo společnost a běžné normy. Jde o vzor se zesilující tendencí, která se těžko prolomí.

Na seznamu bezpečných měst ve světě je Oslo podle uznávaného magazínu CEO World z 334 měst až na 129. příčce, tedy na úrovni pákistánského Láhauru či egyptské Alexandrie. To silně kontrastuje s ujištěním Raymonda Johansena, předsedy městské rady v Oslu, či Beate Gangåsové, policejní ředitelky v Oslu prostřednictvím několika masmédií o tom, že Oslo je bezpečné město. Mimochodem Kristiansand, další norské město, se umístilo dokonce jako 201. světové město, obklopeno mj. Londýnem a Bangalorem. Zároveň důvěra v policii klesá, důkazem toho je třeba fakt, že je stále více těch (mladých), jež se nebojí a nestydí na policii útočit, přičemž rozdíly mezi společenskými třídami rostou. Podle některých komentátorů aktuální událost urychlí vystěhovávání etnických Norů. Zůstávají lidé chudší, nezaměstnaní a zvyšují se třídní rozdíly.

Gangy nejenže oloupou své oběti, nýbrž jim uřízne ucho či prst, donutí jim políbit boty, či se jim namočí do úst, vše pro zastrašování, aby manifestovali, kdo má navrch. Ať se policie vměšuje nebo ne, neprojevují žádné znamení podřizování se, uposlechnutí či změny chování při setkání s policii. Mnoho ze znásilnění je prý též podněcováno snahou dominovat ženám. Ve zmíněném silvestrovském případě prý šlo o muslimy, jež nesnáší ty, kteří pijí alkohol. Napadení se totiž vraceli od rautu poté, co popíjeli v místní hospodě.

Kdyby šlo jen o ojedinělý případ. Zde jde o součást vlny násilí někdy vyskytujícího se několikrát během několika málo dní. Lidé v komentářích na sociálních sítích uvádějí, že tomu tak nebývalo, nemá to takhle být a neměli bychom to dovolit, aby to bylo běžné. Nicméně stále méně schopní politici a mnoho aktivistů i mezi zaměstnanci masmédií prý nenávidí auta, silnice, staré a ochrany hodné stromy, svobodu, Izrael, spravedlnost, norskou kulturu, vše, co připomíná to, co bylo, přitom milují Islám, lidi z dysfunkčních kultur, cyklostezky, nesvobodu (samostatné rozhodování se), vnucování, nerovnosti, a chtějí vymazat stopy po všem, co dělalo město pro spořádané občany obyvatelné.

Nezřídka jsou mladí lupiči pod vlivem drog. Podle zprávy saLTo města Osla a serveru www.nettavisen.no se stal rok 2015 rokem obratu, od kdy počet mladých recidivistů trhá rekordy. Jenže co může udělat policie jiného, je-li pachatelům 12 až 13 let, než je odvést k rodičům? Někteří jsou dospělými využíváni pro loupeže, krádeže či prodej a distribuci drog. Rodiče jsou v mnoha případech zcela odpojení od norské společnosti, neumí dostatečně norsky, nepracují a mentálně se stále nacházejí v afghánské, somálské či irácké čtvrti.

Pak se dočkáme třeba házení kamenů na tzv. noční havrany, norsky natteravner, dobrovolné hlídače veřejného pořádku preventivně obcházející noční město, nezasahující a snažící se o domlouvání se mezi znepřátelenými a agresory, byť vyrozumívající policii v případě potřeby a poskytovatelé podpory a pomoci lidem v tísni.

Dívčí gangy nejsou ničím výjimečným. Za největší navýšení násilí v hlavním městě stály dívky, hlavně ty ve věku 15 až 17 let. V obchodním centru v Oslu se vyskytly případy, kdy plivaly na návštěvníky, ovšem častěji je to na předměstích, že najdeme různé podoby násilí. A když se padesát mladých dívek pustilo do sebe i policie, vydal policejní ředitel toto prohlášení: Vždyť takové to tu nemůžeme mít. Většinová společnost ztrácí celou generaci mladých k násilí a zločinnosti. Schází-li kladné vzory, plán, víra v budoucnost a život, vyhrožují a napadávají mladí sebe navzájem i policii, které je nahlašováno stále méně zločinů, zatímco rodiče nejsou s to nebo neobtěžují si o své děti pečovat, vznikají naopak paralelní společnosti, kde jedni do velké míry žijí a drží se stranou druhých. Spolu s podvody na sociálním systému a matení jazyků to přispívá ke štěpení společnosti, a to kromě řady novinových článků podle spousty knih, např. Norske tilstander (Norské poměry) autora Ståleho Øklanda, či Mot nasjonalt sammenbrudd (Zhroucení země vstříc) Halvora Fosliho.

Útok mačetami, bití železnou tyčí, bodání nožem. Jen za jednu noc loni v říjnu Oslo zažilo až dvacet případů násilí. To se přenáší také na fotbal a podle některých trenérů jsou to titíž lidé, jež užívají fotbalových hřišť pro násilí a vyhrůžky, aniž za to jsou potrestáni, jelikož hřiště vnímají jako beztrestnou zónu.

Policisté se pod zárukou anonymity přes různá fóra na sociálních sítích vyjadřovali v tom smyslu, že politici si nepřejí, aby případy tohoto druhu byly objasňovány, jelikož by to nahrávalo kritikům migrace. Toto odhaluje a svědčí o systému, jenž je prolhaný a prohnilý, kde veřejní činitelé již necítí zodpovědnost či soudržnost vůči společnosti, v níž žijí, kde se neztotožňují se svými spoluobčany a bojí se odvety. Nás zahnali do kouta. Přímým a zjevným následkem politiky ústupků, poklonkování a poddajného a pasivního postoje bez schopnosti jim klást požadavky, naopak se svým mlčením o jejich zločinech a bagatelizováním jejich zločinů desetiletí snaží migranty osvobozovat od zodpovědnosti za vlastní činy.

Nové a surové zločinnosti bylo dlouho dovolováno, aby bujela bez znatelného odporu ani od policie, ani od obyvatel. Jak se mohou rodiče za několik let pohlížet zpět, a přitom mít čisté svědomí, když nic nedělali? Situace se podobá příměru o žábě v kotli, jež nepozná, že se voda přivádí k bodu varu a že přitom jde o život. Skutečně se nikdy nepoučíme? Pro oběti již je pozdě, pro mnohé jejich životy již nikdy nebudou, co to bývávaly.

Jak dlouho ještě budou mainstreamová média o bezpráví a rasismu vůči etnickým Norům mlčet? Kdy budou donuceny, aby konečně prolomily zeď ticha? Kdyby šlo o etnické Nory, jež byli na organizovaných obchůzkách a vyhlíželi si někoho, koho by mohli zmrzačit, či zabít, jakápak by nevypukla hysterie, konaly by se průvody a mediální pozornost by byla nedozírná.

Podle norského statistického úřadu již za jednu krátkou generaci nebudou etničtí Norové ve svém vlastním hlavním městě ve většině a výhledově o něco později ani v Norsku jako celku. Jeden anonymizovaný policista vyjadřuje prostřednictvím serveru Resett údiv z toho, kde jsou

organizace pracující pro to, aby mohli ze Sýrie do Norska děti tzv. Islámského státu, dokud budou děti a mládež vystavovány hrubému násilí ve svých norských sousedstvích? Těm, kteří musejí nejvíce trpět, se nevěnuje nikdo.

Slepé násilí je teror, o němž nic nevíte, kde příště udeří a zda se jeho další obětí se nestanete právě vy. Případy násilnické kriminality, vč. vražd a pokusů o ně jsou podle policie a deníku Aftenposten na vyšetřování nejnáročnější. Třetina zdrojů policie užívá na tři procenta případů.

Yngvar Brenna